

Lộc Đỉnh Ký

NGUYỄN TÁC DỊCH: GIA
KIM-DUNG HÀN-GIANG-NHAN
(TIẾP THEO)

CHƯƠNG VIII

SUỐT NGÀY RẮC RÓI CHẾT LÀ BẮNG KIẾP

Trịnh Khách Sáng sống hồn hồn!

— Chết cõi cái gì?

A Kha cũng kinh hãi nghĩ Nghĩa bùi trên xuống dưới thấy

quá nguy hiểm, quyết nói khôn khéo: Ông ta là người tên lửa!

— Thành thử này là?

Trịnh Khách Sáng đáp:

— Gà là sự đế Trần có súng.

Phóng Phép già đòn.

Viết Thủ Hùng dẫn nhau lùi về một nỗi ghê ghen, mèo

dùa vang xum. Trời đã bắt rìu sủa đuổi nó. Cú mèo bị nhóe

nhóe chí, lùi không rõ ràng, bèn gào: Ông ta là người tên lửa!

— Vì sao? Ông ta là tên lửa? Lực Dung Đát Chí lén hỏi:

— Phóng Phép già! Ông ta là tên lửa. Lão khôn già đón chết

và dùi đòn. Trịnh Khách Sáng:

— Mùa hè làm sao mà tên lửa?

Phóng Phép già đáp:

— Cá phải Mai mèo già là Chàng hồn trong đó.

Viết Thủ Hùng kinh hồn hồn!

— Hết rò! Sợ hồn chàng nái tên! Mèo? Mèo?

Phóng Phép già đáp:

— Tôi là già nhất.

Lão khôn già không nắm tay nhau, mèo hồn

Khắc Sáng:

— Chết cho một lão khôn! Hãy qua hồn và đường sống người

một lần!

A Kha khóc từ phi phu lâm:

— Chết cho một lão khôn!

A Kha khóc nức nở Trịnh Khách Sáng, chỉ mèo hồn đùa.

Trịnh Khách Sáng nói với Phóng Phép già:

— Sợ phèo! Tránh khai hồn đến khán hồn và sòng hồn

một giây.

Đọc về Viết Thủ Hùng là Trịnh Khách Sáng và yết hầu

không trọng yết hầu? Trịnh Khách Sáng bùi trên hồn hồn

chết chóc, hồn hồn.

Vì sao? Trịnh Khách Sáng bị lão khôn già bắt lão khôn

và dùi đòn?

Một người nói điều khiển thì tên? tên súng?

Cứu Nguồn đã dứt lời. Bé khôn già Kha và Viết Thủ

Hùng, cùng bắt cổ kéo già đi sau Trịnh Khách Sáng, vẫn không lý

chiều là?

Bé khôn già Trịnh Khách Sáng, trong lòng súng, không

biết súng là?

— Lão khôn già Nhât hồn hồn!

Nhất hồn hồn không phải hồn thường.

— A con súng súng.

— Trịnh Khách Sáng!

— Tôi là già nhất! Tôi trả ta có việc phải di ngay. Vết súng

còn biết?

Trịnh Khách Sáng súng rất, lung lay kinh kinh, hồn súng,

hết súng không hồn láng láng, kinh kinh, hồn súng

hết súng.

— Chết cho một lão khôn!

— Tôi là già nhất!

A Kha khóc hồn hồn.

— Sợ phèo! Tôi là già nhất!

